

Sygn. akt III K 1445/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy Wydział III Karny w Wałbrzychu w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Anna Glijerska – Socha

Protokolant Magdalena Borys

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu Marcina Witkowskiego

po rozpoznaniu w dniach 14 maja 2014r., 09 czerwca 2014r. i 16 czerwca 2014r.

sprawy **S. W.**

ur. (...) w W.

syna T.i I.zd. P.

oskarżonego o to, że :

I w dniu 8 października 2013r w W. woj. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, przy stwierdzonym stężeniu 1,18 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 28 lutego 2007r. sygn. akt XK 1861/06, za czyn z art. 178a §1 kk

to jest o czyn z art. 178a § 4 kk,

II w dniu 8 października 2013r w W.woj. (...), działając w celu zmuszenia funkcjonariusza Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Miejskiej Policji w W.sierż. Szt. M. B.do zaniechania prawnej czynności służbowej związanej z kontrolą drogową stanu trzeźwości prowadzącego pojazd kierowcy, złapał go za rękę , gdy ten usiłował wyłączyć silnik pojazdu, po czym ruszył prowadzonym przez siebie samochodem marki V. (...)o nr rej. (...), w wyniku czego funkcjonariusz Policji uderzył prawym barkiem o słupek pomiędzy drzwiami przednimi a tylnymi, a następnie po wyrwaniu ręki uderzył plecami o bok pojazdu, w wyniku czego stracił równowagę i upadając na podłoże uderzył o nie głową, w wyniku czego odniósł obrażenia ciała w postaci otarć skóry powłok głowy i podudzia lewego oraz urazu kręgosłupa szyjnego i barku lewego, które to naruszyły czynności narządów ciała na czas powyżej dni 7,

to jest o czyn z art. 224 § 3 kk

I oskarżonego S. W. uznaje za winnego tego, że w dniu 8 października 2013r w W. woj. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, przy stwierdzonym stężeniu 1,18 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, to jest występku z art. 178a§1 kk i za czyn ten na podstawie art. 178a§1 kk wymierza mu karę roku pozbawienia wolności,

II oskarżonego S. W. uznaje za winnego tego, że w dniu 8 października 2013r w W.woj. (...), działając w celu zmuszenia funkcjonariusza Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Miejskiej Policji w W.sierż. Szt. M. B.do zaniechania prawnej czynności służbowej związanej z kontrolą drogową stanu trzeźwości prowadzącego pojazd kierowcy, złapał go za rękę , gdy ten usiłował wyłączyć silnik pojazdu, po czym ruszył prowadzonym przez siebie samochodem marki V. (...)o nr rej. (...), w wyniku czego funkcjonariusz Policji M. B.uderzył prawym barkiem o słupek pomiędzy

drzwiami przednimi a tylnymi, a następnie uderzył plecami o bok pojazdu prowadzonego przez oskarżonego , w wyniku czego stracił równowagę i upadając na podłoże uderzył o nie głową, w wyniku czego odniósł obrażenia ciała w postaci otarć skóry powłok głowy i podudzia lewego oraz urazu kręgosłupa szyjnego i barku lewego, które to naruszyły czynności narządów jego ciała na czas powyżej dni 7, to jest występku z art. 224 § 3 kk

i za czyn ten na podstawie art. 224 § 3 kk wymierza mu karę roku pozbawienia wolności,

III na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk łączy wymierzone wobec oskarżonego S. W. w pkt. I i II części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności i wymierza temuż oskarżonemu karę łączną roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

IV na podstawie art. 42§2 kk w związku ze skazaniem oskarżonego za czyn opisany w pkt I części dyspozytywnej wyroku , to jest występku z art. 178a§1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześciu) lat,

V na podstawie art.63§1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności zalicza tymczasowe aresztowanie oskarżonego od dnia 8 października 2013r. do dnia 8 listopada 2013r.,

VI zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. S. z Kancelarii Adwokackiej w W. kwotę 619, 92 złote tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

VII zwalnia oskarżonego od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa i nie wymierza mu opłaty.

Sygnatura akt III K 1445/13

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 8.10.2013r. jadąc ulicą (...) w W. swoim samochodem marki V. (...) nr rej. (...) oskarżony S. W. zauważył idącego w pobliżu miejsca zamieszkania znajomego W. C., wówczas zatrzymał samochód i kiedy W. C. powiedział , że idzie do sklepu przy ul. (...) zaproponował mu podwiezienie . W. C. zajął miejsce pasażera obok siedzenia kierowcy . Pod sklepem oskarżony S. W. zatrzymał auto , W. C. udał się do sklepu i po zarobieniu zakupów wsiadł ponownie do pojazdu na uprzednio zajmowane miejsce pasażera .

Dowód:

zeznania świadka W. C. /k- 50-51/

W dniu 8.10 2013r. pełniący służbę w patrolu zmotoryzowanym funkcjonariusze KMP w W.G. J.i M. B.około godz. 12.30 obsługiwali kolizję drogową przy ul. (...)w W.. Po zakończeniu czynności wyżej wskazani policjanci otrzymali od dyżurnego KMP w W.drogą radiową komunikat informujący, że na ul. (...)przy sklepie spożywczym stoi samochód osobowy marki V. (...)nr rej. (...), którego kierujący znajduje się po spożyciu alkoholu. Po udaniu się we wskazany rejon G. J.i M. B.i obserwowali pojazd. Kiedy kierujący V. (...)wykonał manewr cofania w ulicę (...)wówczas funkcjonariusze policji podjęli czynności zmierzające do zatrzymania pojazdu oraz wylegitymowania i sprawdzenia kierowcy i w tym celu podjechali radiowozem od lewej strony pojazdu . Funkcjonariusz policji M. B.wysiadł z radiowozu, podszedł do kierowcy V., otworzył drzwi tego pojazdu i wskazując przyczynę kontroli , nakazał mu wyłączyć silnik i trzymać rękę na kierownicy . Kierowca mimo kilkukrotnego powtórzenia polecenia nie reagował. Gdy M. B.usiłował wyłączyć silnik pojazdu i zabrać kluczyki wówczas kierujący złapał go za rękę , po czym gwałtownie ruszył prowadzonym przez siebie samochodem marki V. (...)o nr rej. (...), w wyniku czego funkcjonariusz policji M. B.uderzył prawym barkiem o słupki pomiędzy drzwiami przednimi a tylnymi, a następnie uderzył plecami o bok pojazdu prowadzonego

przez oskarżonego , w wyniku czego stracił równowagę i upadając na podłoże uderzył o nie głową. Leżąc na ziemi M. B.krzyknął do K. J.by jechał za kierującym . K. J.ten udał się w pościg za V.zaś M. B.po jakimś czasie wstał i korzystając z pomocy przypadkowego kierowcy udał się w kierunku, w którym uciekał kierowca V.. W okolicy cmentarza przy ul. (...)kierujący V.na skutek nadmiernej prędkości stracił panowanie nad pojazdem i uderzył czołowo w betonowe ogrodzenie . G. J.zatrzymał radiowóz , kierowca V.wysiadł z auta i podjął ucieczkę . W tym momencie na miejsce podjechał patrol policji w składzie Ł. B.i J. K., którzy obezwładnili kierowcę przy użyciu siły fizycznej i po założeniu kajdanek umieścili go w radiowozie. Kierującym okazał się oskarżony S. W., który nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi . W V.na fotelu pasażera znajdował się W. C.. G. J.zrelejonował zdarzenie przybyłym na miejsce policjantom Ł. B.i J. K..

Dowód:

notatka urzędowa k- 1-2

zeznania świadków:

Ł. B. /k-108/

J. K./k- 107/

M. B. /k- 22-23 , 59-61, 179 /

G. J./k- 18, 179-180/

W. C./k- 50-51/

protokół zatrzymania osoby /k- 3/

protokół oględzin pojazdu /k- 10-11/

protokół oględzin miejsca wypadku drogowego wraz ze szkicem /k- 12-15/

protokół eksperymentu procesowego wraz z protokołem odtworzenia zapisu utrwalonego na płycie CD /k- 88-89/

dokumentacja fotograficzna /k- 112-115/

wyjaśnienia oskarżonego S. W. /k- 29,34, 43, 54, 141, 177-178 /

Po przeprowadzeniu wobec oskarżonego S. W. badania na zawartość alkoholu w organizmie uzyskano wyniki o godz. 13.21 – 1, 18 mg/l , o godz. 13.45 – 1, 10 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Pasażer W. C. miał o godz. 14.06 -0, 46 mg/ l alkoholu w wydychanym powietrzu .

Dowód:

protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości wraz z wydrukami /k- 5/

Pokrzywdzony M. B. został zabrany przez G. J. do szpitala przy ul. (...) w W. , gdzie udzielono mu pomocy medycznej.

Dowód:

zeznania świadków:

M. B. /k- 22-23 , 59-61, 179/

G. J./k- 18,179-180/

W wyniku działania oskarżonego S. W. M. B. doznał obrażeń ciała w postaci otarć skóry powłok głowy i podudzia lewego oraz urazu kręgosłupa szyjnego i barku lewego, które to naruszyły czynności narządów jego ciała na czas powyżej dni 7.

Dowód:

zeznania świadka M. B. /k- 22-23, 59-61/

sprawozdanie z sądowo lekarskich oględzin ciała biegłej z zakresu medycyny sądowej H. S. z dnia 10.10.2013r. i uzupełniająca opinia sądowo lekarska biegłej z zakresu medycyny sądowej H. S. z dnia 16.11.2013r. /k- 101, 130/

Oskarżony S. W. nie cierpi na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy ani inne krótkotrwałe zaburzenia czynności psychicznych. U oskarżonego stwierdzono zespół zależności alkoholowej. W chwili czynów oskarżony S. W. znajdował się w stanie upojenia alkoholowego zwykłego, którego skutki i następstwa dobrze znał z doświadczenia życiowego i mógł je w pełni przewidzieć. Nie zachodzą warunki z art. 31§1 i 2 kk.

Dowód:

opinia biegłych psychiatrów R. S. i M. Ż. z dnia 30.10.2013r. /k 96-99/

Oskarżony S. W. był dotychczas karany sądownie za czyn z art. 278§1 kk.

Dowód:

dane o karalności oskarżonego /k- 33, 56/

Oskarżony S. W. w toku postępowania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i w postępowaniu przygotowawczym skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Na rozprawie głównej wskazał, że jest mu przykro i przeprószył pokrzywdzonego M. B.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina oskarżonego S. W. odnośnie popełnienia czynów opisanych w pkt I i II części dyspozytywnej wyroku budzi jakichkolwiek wątpliwości. Na powyższe wskazują zeznania świadków M. B., G. J., Ł. B., J. K., W. C., dokumenty w postaci: protokółów: zatrzymania osoby, oględzin pojazdu, oględzin miejsca wypadku drogowego wraz ze szkicem, eksperymentu procesowego wraz z protokołem odtworzenia zapisu utrwalonego na płycie CD i dokumentacja fotograficzna, sprawozdanie z sądowo lekarskich oględzin ciała biegłej z zakresu medycyny sądowej H. S. z dnia 10.10.2013r. i uzupełniająca opinia sądowo lekarska biegłej z zakresu medycyny sądowej H. S. z dnia 16.11.2013r. oraz wyjaśnienia oskarżonego S. W., który przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Świadkowie M. B. i G. J. w sposób spójny i konsekwentny w toku całego postępowania przedstawili przebieg interwencji wobec oskarżonego S. W. przy ul. (...) w W., opisując poszczególne etapy zdarzenia oraz zachowanie oskarżonego. Zeznania tych świadków korespondują z zeznaniami świadka W. C. oraz świadków Ł. B. i J. K., którzy prowadzili czynności wobec oskarżonego po zatrzymaniu pojazdu V. na skutek uderzenia w betonowe ogrodzenie. Zeznania wskazanych wyżej świadków uzupełnia przywołana wyżej dokumentacja oraz opinie biegłej z zakresu medycyny sądowej H. S., które są pełne, jasne a wnioski w z nich wypływające przekonująco i logicznie uzasadnione. Oskarżony S. W. przyznając się do popełnienia zarzucanych mu czynów na żadnym etapie prowadzonego postępowania nie odniósł się do zdarzenia, nie kwestionował ani jego przebiegu ani skutków, a jedynie wyraził żal z powodu swojego zachowania. Sąd uznał zeznania wskazanych wyżej świadków oraz wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne.

Oskarżony S. W. swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a§1 kk, który stanowi, iż karze wskazanej w wymienionym przepisie podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Oskarżony S. W. w dniu 8 października 2013r w W. kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...)

znajdując się w stanie nietrzeźwości, przy stwierdzonym stężeniu 1,18 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W ocenie sądu brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu popełnienia czynu z art. 178a§4 kk albowiem przywołane w pkt I zarzutu skazanie wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 28 lutego 2007r. /sygn. akt X K 1861/06/ , mocą którego S. W. został skazany za czyn z art. 178a§1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 2 lat próby oraz orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat z zaliczeniem na poczet środka karnego zakazu zatrzymania prawa jazdy od dnia 21.10.2006r. uległo z mocy prawa zatarciu . Stosownie do art. 76 § 1 kk skazanie ulega zatarciu z mocy prawa z upływem 6 miesięcy od zakończenia okresu próby. Przepis art. 76 § 2 kk stanowi, że jeżeli wobec skazanego orzeczono grzywnę lub środek karny, zatarcie skazania nie może nastąpić przed ich wykonaniem, darowaniem albo przedawnieniem ich wykonania. Stosownie do ugruntowanego poglądu Sądu Najwyższego przepis art. 76 § 1 k.k. stanowi lex specialis w stosunku do art. 108 k.k. określającego ogólne terminy zatarcia skazania, tym samym zasada wyrażona w przepisie art. 108 k.k. nie rozciąga się na skazanie z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności. Wobec powyższego jeżeli w okresie wskazanym w art. 76 § 1 k.k. nie dojdzie do zarządzenia wykonania kary, to nawet popełnienie w okresie próby nowego przestępstwa pozostanie bez wpływu na zatarcie skazania, stosownie do treści art. 76 § 1 i 2 k.k./ wyrok SN z dnia 29.08.2013r. / sygn. akt IV KK 168/13/, wyrok SN z dnia 16.07.2013r. / sygn. akt III KK 197/13, wyrok SN z dnia 27.03.2013r/ sygn. akt II KK 60/13/, wyrok SN z dnia 11.03.2010r. /sygn. akt IV K 369/09/ . Z chwilą zatarcia skazania uważa się je za niebyłe, a wpis o skazaniu usuwa się z rejestru skazanych. Jak wynika z akt sprawy o sygnaturze X K 1861/06 wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 28 lutego 2007r. uprawomocnił się z dniem 7 marca 2007r. zaś orzeczony tymże wyrokiem środek karny – zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych został wykonany z dniem 20.10.2011r. / na poczet tegoż zakazu zaliczono bowiem zatrzymanie prawa jazdy od dnia 20.10.2006r./ . W świetle powyższego orzeczenie obejmujące skazanie wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 28 lutego 2007r. /sygn. akt X K 1861/06/, które wobec upływu okresu próby i dalszych 6 miesięcy oraz wykonania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych uległo zatarciu, nie może być wzięte pod uwagę jako podstawa do przyjęcia kwalifikacji prawnej z art. 178a§4 kk . Nadto oskarżony S. W. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 224§3 kk . Art. 224 § 1kk stanowi, że karze pozbawienia wolności do lat 3 podlega ten, kto przemocą lub groźbą bezprawną wywiera wpływ na czynności urzędowe organu administracji rządowej, innego organu państwowego lub samorządu terytorialnego. Stosownie do art. 224§ 2 kk tej samej karze podlega, kto stosuje przemoc lub groźbę bezprawną w celu zmuszenia funkcjonariusza publicznego albo osoby do pomocy mu przybranej do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej zaś po myśli art. 224§ 3 kkk jeżeli następstwem czynu określonego w § 2 art. 224 kk jest skutek określony w art. 156 § 1 lub w art. 157 § 1, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Oskarżony S. W. w dniu 8 października 2013r w W. działając w celu zmuszenia funkcjonariusza Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Miejskiej Policji w W. M. B. do zaniechania prawnej czynności służbowej związanej z kontrolą drogową stanu trzeźwości prowadzącego pojazd kierowcy, złapał go za rękę , gdy ten usiłował wyłączyć silnik pojazdu, po czym ruszył prowadzonym przez siebie samochodem marki V. (...) o nr rej. (...), w wyniku czego funkcjonariusz Policji M. B. uderzył prawym barkiem o słupki pomiędzy drzwiami przednimi a tylnymi, a następnie uderzył plecami o bok pojazdu prowadzonego przez oskarżonego , w wyniku czego stracił równowagę i upadając na podłoże uderzył o nie głową, w wyniku czego odniósł obrażenia ciała w postaci otarć skóry powłok głowy i podudzia lewego oraz urazu kręgosłupa szyjnego i barku lewego, które to naruszyły czynności narządów jego ciała na czas powyżej dni 7.

W chwili obu czynów oskarżonemu należy przypisać winę albowiem okoliczności ją wyłączające nie zachodzą. Jak wynika bowiem z opinii biegłych psychiatrów oskarżony S. W. nie cierpi na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy ani inne krótkotrwałe zaburzenia czynności psychicznych, w chwili czynów oskarżony S. W. znajdował się w stanie upojenia alkoholowego zwykłego, którego skutki i następstwa dobrze znał z doświadczenia życiowego i mógł je w pełni przewidzieć i nie zachodzą warunki z art. 31§1 i 2 kk.

Wymierzając oskarżonemu S. W. kary za oba czyny sąd wziął pod uwagę stopień ich społecznej szkodliwości , który należy uznać za znaczny w odniesieniu do obu czynów. Oskarżony nie posiadając uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych kierował samochodem na drodze publicznej w stanie nietrzeźwości , gdzie stężenie alkoholu przekraczało ponad 4- krotnie stan minimalny wynoszący 0, 25 mg/ l alkoholu w wydychanym powietrzu. Zagrożenie

jakie wyżej wymieniony spowodował dla innych uczestników ruchu drogowego, podejmując w stanie upojenia alkoholowego ulicami (...) ucieczkę swoim pojazdem przed funkcjonariuszami policji podejmującymi czynności służbowe jest ogromne o czym może świadczyć także fakt, iż oskarżony utracił panowanie nad pojazdem uderzając w betonowe ogrodzenie. Także sposób działania oskarżonego w toku przeprowadzanej przez funkcjonariuszy policji kontroli drogowej i jego skutki dla zdrowia M. B. przemawiają za uznaniem stopnia społecznej szkodliwości drugiego czynu także jako znaczny. Za okoliczność obciążającą sąd potraktował zachowanie się oskarżonego po popełnieniu czynów, ucieczkę z miejsca interwencji pojazdem oraz próbę ucieczki po uderzeniu w betonowe ogrodzenie. Jako obciążające sąd uznał nadto uprzednią karalność oskarżonego. Za okoliczność łagodzącą uznano przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Wymierzając oskarżonemu karę za czyn z art. 178a§1 kk sąd uwzględnił także wielość tego typu czynów zarówno na obszarze działania Sądu Rejonowego w Wałbrzychu jak i na terenie całego kraju. Sąd baczyl by obie kary były adekwatne tak do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynów jak i do osobowości i warunków osobistych oskarżonego, przy czym miał na względzie zarówno okoliczności obciążające jak i okoliczność łagodzącą. Ponadto sąd uwzględnił cele zapobiegawcze i wychowawcze, które orzeczona kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego oraz potrzeby w zakresie prewencji ogólnej. Bacząc na wyżej wymienione okoliczności orzeczone wobec oskarżonego kary jednostkowe oraz kara łączna, jawią się jako kary sprawiedliwe. Orzekając karę łączną sąd zastosował zasadę asperacji z prymatem absorpcji nad kumulacją uznając, iż powyższe uzasadnia bardzo bliski odstęp czasowym pomiędzy oba czynami. Tym samym w ocenie sądu kara łączna w wymiarze roku i 4 miesiące pozbawienia wolności spełni potrzeby resocjalizacyjne przy jednoczesnej realizacji prewencyjnych celów kary. Sąd nie zastosował wobec oskarżonego dobrodziejstwa w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności gdyż w ocenie sądu nie byłoby to wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary. W okolicznościach niniejszej sprawy, w sytuacji gdy oskarżony będąc osobą uzależnioną od alkoholu nie podejmuje leczenia nie daje także gwarancji, że będzie przestrzegał porządku prawnego. Oskarżony był uprzednio karany sądownie zaś stopień społecznej szkodliwości obu czynów jest znaczny, wobec czego brak jest podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania kary. Tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności może zrealizować cele kary wobec oskarżonego jednocześnie będąc czytelnym sygnałem dla innych ewentualnych sprawców tego rodzaju czynów, który ma uzmysłwić naganność takiego zachowania i jego nieuchronne dotkliwe skutki w sferze odpowiedzialności karnej. Wobec nagromadzenia okoliczności jednoznacznie obciążających przyznanie się oskarżonego do popełnienia czynów oraz jego sytuacja rodzinna nie mogą przemawiać za orzeczeniem kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Oskarżony został zatrzymany na gorącym uczynku i w bezpośrednim pościgu po popełnieniu czynów zatem jego przyznanie się nie może być przeceniane zaś sytuacja rodzinna oskarżonego powinna przede wszystkim skłaniać go do przestrzegania prawa, tymczasem wsiadając do samochodu bez uprawnień, w stanie upojenia alkoholowego i podejmując agresywne działania wobec funkcjonariusza policji, a następnie uciekając z miejsca zdarzenia oskarżony wykazał się kompletną nieodpowiedzialnością także za losy członków najbliższej rodziny.

Na podstawie art. 42 §2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat mając przede wszystkim na względzie fakt nie posiadania uprawnień do kierowania pojazdem, stopień stężenia alkoholu w organizmie oraz znaczne zagrożenie bezpieczeństwa dla innych uczestników ruchu.

Na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 8.10. 2013r. do dnia 8.11.2013r.

Orzeczenie w przedmiocie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu oparto o przepis z §2 ust 2 i 3, §14 ust.2pkt 1, §16, §19pkt 1 i §20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd z uwagi na sytuację materialną oskarżonego , który utrzymuje się z niewielkich dochodów i posiada na utrzymaniu dwoje dzieci zwolnił go od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa i nie wymierzył opłaty. Powyższe rozstrzygnięcie oparto o przepis art. 624§1 kpc.